35 3. marz. eptirrit af brjefi yðar til póstmeistarans, 12. jan. þ. á., svo og af erindi póstafgreiðslumannsins á Grenjaðarstað, dags. 28. desbr. f. á., er hjer með fylgir ásamt 1. fylgiskjali.

36 3. marz. **Brjef landshöfðingja** *til hreppsnefndaroddvitans í Stafholtstungnahreppi,* **um greiðslu á sýsluvegagjaldi.** — Út af fyrirspurn yðar í brjefi dags. 11. jan. þ. á., viðvíkjandi niðurjöfnun á sýsluvegagjaldi á hreppsbúa, skal yður hjermeð tjáð, að það er misskilningur, að hreppsnefndirnar eigi að jafna sýsluvegagjaldinu sem sjerstakri greiðslu niður á gjaldendur í hreppnum. Gjaldinu er samkvæmt lögum 10. nóv. 1887, 10. gr., jafnað niður á hreppsfjelögin í heild sinni, þannig að sú upphæð, sem lögð er á hvert hreppsfjelag, er miðuð við tölu verkfærra manna í hreppnum. En gjaldið hvílir beinlínis á sveitarsjóðunum, ekki þannig, að sjóðirnir að eins ábyrgist greiðsluna, heldur eru sjóðirnir sjálfir gjaldskyldir samkvæmt lögunum. Nú er það skýrt tekið fram í lögum nr. 1, 9. jan. 1880, 1. gr., að hreppsnefndirnar eiga á hverju ári að gjöra áætlun um allar tekjur og útgjöld hreppsfjelagsins, og að því leyti er fátækratíundin og aðrar tekjur hreppsins hrökkva ekki fyrir útgjöldunum, jafna niður því sem á vantar á alla, sem eiga lögheimili í hreppnum, eptir efnum og ástandi, á tímabilinu frá 1.—20. októbermán. ár hvert. Meðal útgjalda þeirra, sem á að taka upp í ofangreinda áætlun, er og það gjald, er hreppsfjelagið á að inna af hendi til vegagjörða í sýslunni, og telst það með í því, er jafna ber niður, et fátækratíund og aðrar tekjur ekki hrökkva til, en ef eitthvert hreppsfjelag væri, sem engin útgjöld hefði til fátækra og annars slíks kostnaðar, gengi fátækratíundin og aðrar tekjur til greiðslu á sýsluvegagjaldi hreppssjóðsins.

Af hinu framanritaða er það væntanlega ljóst, að það tillag, er hver gjaldandi greiðir til sýsluvega, er jafnaðarlega innifalið í hinu almenna útsvari, og er að öllu sömu reglum háð.

37 3. marz. **Brjef landshöfðingja** *til bæjarfógetans á Ísafirði,* **um ýmislegt er snertir fjárstjórn kaupstaða.** — Jafnframt því að endursenda yður, herra bæjarfógeti reikning yfir tekjur og gjöld Ísafjarðar kaupstaðar 1890 með fylgiskjölum, ásamt athugasemdum endurskoðanda og úrskurðum bæjarstjórnarinnar, skal jeg með skírskotun til brjefs míns 20. nóv. f. á. taka fram, að þó að hið svo kallaða svar bæjargjaldkerans sje sem alls ekkert, þá verður í þetta sinn að láta hjer við lenda, þar sem úrskurðum bæjarstjórnarinnar hefur verið lokið áður en nýnefnt brjef mitt barst yður; en eptirleiðis vona jeg að þjer gætið þess, að bæjargjaldkerinn, eða þá þeir bæjarfulltrúar eða nefndir úr bæjarstjórninni, sem hlut eiga að máli, gegni þeirri skyldu sinni að svara athugasemdunum að fullu, og að endurskoðanda gefist síðan kostur á að koma fram með tillögur sínar.

Út af úrskurðum bæjarstjórnarinnar við ofannefndan reikning skal jeg að öðru leyti benda yður á, að áætlun sú um tekjur og gjöld kaupstaðarins,

sem um ræðir í 19. gr. bæjarstjórnarlaganna, á, eptir að hún hefur verið sam- 37
þykkt og legið gjaldendum til sýnis, að vera regla fyrir allri fjárstjórn bæjar- 3. marz.
ins það ár, sem hún er gjörð fyrir, að sínu leyti eins bindandi í hverjum einstökum lið fyrir bæjarstjórnina og starfsmenn hennar, eins og fjárlögin fyrir landsstjórnina. Uppí þessa áætlun ber að taka öll gjöld, sem fyrir verða sjeð, og sem samþykkt er að greiða, en óheimilar eru allar greiðslur, sem ekki er gjört ráð fyrir í áætluninni með tiltekinni eða áætlaðri upphæð; það er vitaskuld, að útgjöldin þurfa að vera svo sundurliðuð í áætluninni, sem unnt er, svo að gjaldendur sjái, hver gjöld eru fyrir hendi, en það er engin sundurliðun, að áætla ríflega upphæð fyrir »óviss gjöld«, og heimfæra svo þar undir hvað sem í hug kemur.

Loks skal jeg út af niðurlaginu á úrskurði bæjarstjórnarinnar taka fram, að það er misskilningur, að endurskoðandi eigi ekki að gjöra athugasemdir við gjörðir og ályktanir bæjarstjórnarinnar. Verksvið hans er engan vegin bundið við reikningsvillur í reikningi bæjargjaldkera, heldur á hann, sem er kosinn af öllum kjósendum í bænum eins og bæjarfulltrúarnir, einmitt að athuga vandlega, hvort tekjur eru rjett tilfærðar og gjöld rjettilega greidd og í reikning færð, hvort áætluninni hefur verið fylgt, svo sem vera ber, og yfir höfuð aðgæta, hvort allt það, er lýtur að fjárhagsstjórninni, og reikningurinn hljóðar um, hefur verið í rjettu lagi. Hvort það er heppilegt fyrirkomulag, að bæjarstjórn úrskurði sjálf athugasemdir, er að hennar eigin gjörðum lúta, er þessu máli óviðkomandi, og verður ekki af því leidd nein ályktun um, að endurskoðanda sje óheimilt að koma með slíkar athugasemdir.

Reikningur 38

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskólakennara Árnasonar árið 1891.

	Tekjur:	kr. a.	kr. a.
1.	Sjóður við ársbyrjun (Stj.tíð. 1891 B. 2. bls.):		
	a. innritunarskírteini ltra. A. fol. 103	34000 00	
	b. veðskuldabrjef	5100 00	
	c. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	875 90	39975 90
2.	Ársvextir:		
	a. af innritunarskírteini til $^{11}/_{6}$ og $^{11}/_{12}$ 91	1190 00	
	b. af veðskuldabrjefum til $^{11}/_{6}$ 91	204 00	
	c. af fje í landsbankanum til $^{31}/_{12}$ 91	39 99	1433 99
		Samtals:	41409 89

	Gjöld:		
1.	Líffje Sigríðar Árnadóttur, systur gefandans, til $^{11}/_{6}$ og $^{11}/_{12}$ 91		400 00
2.	Sjóður í árslok:		
	a. innritunarskírteini ltra. A. fol. 103.	34000 00	
		Flyt:	400 00